aūt poſito pꝫ ꝙ illud moueret ⁊ tñ nullū locum aut ſpaciū aut aliā rē permanētē acquireret igitur.

¶ Sexto decimo ſi actio ⁊ motꝰ nō ſunt aliud a forma q̄ acquiritur. Quero cū dr̄ radium eſſe a ſole aut dico preciſe radium aut preciſe radium ⁊ ſole aut aliq̇d aliō ab eis Nō pōt dici primū q: tūc nō magis radius eſſet a ſole q̄ꝫ a lapide nec ſcḋm q: tūc nō eſſet potius radius a ſole q̄ꝫ ecōtra relinq̄t igitu tertiū ꝙ ē propoſitum q: illud eſt actio. Item cū dico radius eſt a ſole hec prepoſitio a aut connotat aliquid extra intellectū aut nō ſi nō ſequitur ꝙ circūſcriptio actu intellectus radius non eſſet a ſole quod eſt falſum. Si ſic vel illud eſt radius tantum vl̄ ſol tm̄ vel vterq̄ꝫ vel aliquid aliō tria pria ſūt improbata igr̄ reſtat Itēꝫ oēm formā quā pōt iducere agēs nāle pōt deꝰ iducere ſe ſolo immediate ponatur igr̄ ꝙ in inſtanti in quo dꝫ ſol radium iducere aut aliud gn̄ans formā ſubſtantialem ꝙ deus illū per ſe inducat ⁊ ſuſpendat actionem ſolis aut illius gn̄antis Tunc verū eſt dice quod radius ille non eſt a ſole nec illa forā a gn̄ante. Sed vtrum que a deo ⁊ tamen eſt eadem forma ⁊ idem radius qui eſſet a ſole ⁊ a generāte igitur habitudo importata per eſſe a ſole non eſt id quod radius nec habitudo importata per eſſe a generante eſt idem cum forma ſubſtantiali. Confirmatur quia ſi talis habitudo non eſſet aliud a predictis nulla eēt ratio quare ſi deus nō produxiſſet radium nec ſuſpēdiſſet actionem ſolis tunc potius diceretur quod radius eſſet a ſole quam ſtante caſu primo cum ita tūc eſſet entitas ſolis ⁊ ſimiliter radū ſicut nunc in caſu. Et poteſt adhuc confirmari. Quandocunq̄ꝫ aliqua propoſitio verificatur pro rebus ſi ad eius veritatēꝫ non ſufficiunt due res requiritur. 3. ⁊ ſi non ſufficit 3. ponenda eſt. 4. ⁊ ſic vltra donec tot ſint quod req̇runtur ⁊ ſufficiunt ad eius veritatem. Sed ad veritatem iſtius radius eſt a ſole nō ſufficiunt entitates radū ⁊ ſolis ꝑcipue in caſu poſito ergo req̇rūtur tria Illa aūt ē habitudo materie īportata ꝑ eſſe a ſole ⁊ hāc dicimꝰ actionē. ¶ Decimoſeptimo adhuc arguit̄ ꝙ motꝰ nō ſit eiuſdē eēntie cū terio ad quē q: terminꝰ ad quē i gn̄atione hoīs ē totū ꝯpoſitū vel aīa rōnalis. Sed gn̄atio nō eſt totū compoſitūꝫ q: tunc gn̄atio i nullo eēt Nec eſt aīa rationalis q: tūc gn̄atio non eēt ab hoīe. Item ſubā. non eſt in aliquo ſubiectiue ſed generatio eſt in aliquo ſubiectiue ergo nō eſt ipa anima. Forte dicis quod generatio eſt in materia ⁊ aliȷ̄ motus ſunt in toto compoſito. Contra ſe quereretur quod aliȷ̄ motus eſſent i ente in actu quia totum compoſitum eſt ens in actu. Item volo quod aliquid moueatur localiter tunc ſic iſte motus eſt ante vltimum vbi quod terminat motum ergo iſte motus ſecundum eſſentiam non eſt vltimum vbi.

Item moueat̄ aliquid a deo ꝑ tempus infinitūꝫ iſte motus nunq̄ꝫ habebit terminū ergo iſte motus nullam habet eēntiā. Item tunc motus localis non intenderetur quia ipm̄ vbi non intenditur. Item volo ꝙ aliquid diminuatur vſq̄ꝫ ad non gradū quātitatis ſeq̄retur tūc ꝙ iſta diminutio ſcḋm eēntiāꝫ eſſet non eſſe q̄ꝫtitatis quia hoc eſt terminus eiꝰ. Itē tunc corruptio non eēt motus quia terminus eiꝰ ſcꝫ non eſſe forme non eſt motus. Itē ſcḋm phm̄ hic. Motꝰ nō eſt alteritas ⁊ inequalitas ergo motus non eſt qualitas vel q̄ꝫtitas. Item medium differt eſſentialiter ab extremis vt patet in colore ergo motus differt a termino ſuo. Itē. 7. phiſicorum dicit̄ ꝙ hec eſt falſa motus eſt qualitas. Item intelligere differt realiter a ſuo termino ſcꝫ a verbo ſecūdū thomā. Itē creatio paſſiua realiter diſtinguitur a ſuo terio: vel a re q̄ creatur ergo ēt gn̄atio differt a re q̄ generat̄. Nec valet dicere vt ſupra quod gn̄atio ſit in materia quia tunc materia diceretur generari ⁊ ſic mā eſſet per ſe mobilis. Item motus ad albedinem eſt ſenſibile cōmūe nō autē terminus eiꝰ. Itē forma pt̄ eē ſine motu ergo non eſt idē añs patet ſi a deo producat̄ in inſtanti. Nec valet dicere qō motus aliud cōnotat q: notū eſt illud non eē ſenſibile cōe nec tardum nec velox ſicut eſt ipſe motus.

¶ Decimo octauo. S. T. dicit in. 2. di. 4. ar. 4. ad 1. qō aliquando actio eſt demeritoria ⁊ paſſio meritoria ergo actio ⁊ paſſio drn̄t. Forte dicis ꝙ hec vera ſunt de actione ꝓ formali. Cōtra actio ꝓ formali eſt relatio. Sꝫ ꝑ relationes nō meremur. Itē. S. T. de po. q. 8. ar. 2. dicit ꝙ aliq̇d eſt inherens qō tm̄ non ſignificatur vt igerēs ⁊ ſic actio ē in agēte Et videt̄ loq̇ de actiōe ꝓ materiali. Itē paſſio eſt effectus actiōis q̄ non eſt actio. Sꝫ dices ꝙ eſt effectꝰ actiōis pro formali. Contra actio pro formali dicit relationem q̄ ꝑſupponit formā ꝓcedētē ab agente in paſſū ⁊ de hȷ̄s multa dixi i logica multa ex hȷ̄s argumentis vident̄ potiꝰ eſſe cōtra noīales q̄ꝫ ꝯtra me: q: credo ꝙ motus non dicit preciſe formā q̄ acquiritur ſimiliter nec actio. ſed queritur quid dicit generatio realiter preter formam forte dicis reſpectum contra tunc motus eſſet per ſe in predicamento nec obſtat imperfectio quia nigredo eſt imperfecta reſpectu albedinis: ⁊ actio eſt imperfecta reſpectu termini. Item tunc aliqua relatio ꝑcederet formam et ſic accidens eſſet prius ea dices ꝙ eſt reſpectus rationis.

¶ Ad primum dico ſecundū Capreolum ꝙ ſolum ꝓbat (ſi tm̄ aliquid ꝓbat) ꝙ non omnis actio predicamentalis de qua loquimur eſt motus aut fundata in motu ſi ſtricte accipiat̄ motus. Sed nō ita ſtricte loquitur S. T. ſed potius nomen motus in propoſito iſto extendit ſe ad omnē mutationem ſubitam vel ſucceſſiuam in qua eſt exitus de potentia paſſiua in actū ſuū vt ptꝫ. 1. ſen. d. 8. q. 3. ar. 1. ad quartū ⁊ eodē modo dicendū eſt ad ſcḋm ⁊ ad alia quia nihil concludunt contra nos niſi verbaliter.

¶ Ad tertium negatur antecedens et ad probationem dico ꝙ in proiectis tamdiu remanent actio et paſſio q̄ꝫdiu ⁊ motus: dicit em̄ S. T. de po. dei. q. 3. ar. 11. ad quintū inſtrumentū tādiu dr̄ moueri a principali agente q̄ꝫdiu retinet virtutē a principali agente impreſſam. vn̄ ſagitta tamdiu mouetur a ſagittāte vel ꝓiciente q̄ꝫdiu manet vis impulſus proiicientis ſicut ⁊ genitū tādiu mouetur a gn̄ante i grauibꝰ ⁊ leuibus q̄ꝫdiu retinet formā ſibi traditā a gn̄ante vn̄ ⁊ ſemē tādiu intelligitur moueri ab aīa gn̄antis q̄ꝫdiu remanet ꝟtꝰ ipreſſa ab aīa opꝫ aūt mouēs et motū eē ſil̄ q̄ꝫtū ad principiū motꝰ nō autē q̄ꝫtū ad totū motū vt apparet in ꝓiectis hec ille. Ex quo apparet ꝙ proiectū ſp̄ mouet̄ a ꝓiciente durāte motu ⁊ per cōſequēs cū moueri ſit pati tādiu patitur motū ⁊ mouēs tādiu agit qō expꝛeſſius pꝫ de aīa que mouet ſemē ⁊ non aliter q̄ꝫ agendo in ſemen et hoc ſine anima illa diſtet vel forte non ſit in medio illiꝰ motus vtrumq̄ꝫ enim illorum agit mediate in ſuum mobile licet nō immediate ſed mediāte ꝟtute ipreſſa mobili ſuo ⁊c. Itē iſtud argumētū eſt ꝯtra quēcū=